

Emrullah Kaplan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

05.10.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Emrullah Kaplan

1996 yılı Yozgat Yerköy doğumlu yazar, ilk ve orta öğrenimi Yerköy'de tamamladı. 2015 yılında Rize Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümüne kayıt olarak üniversite öğrenimine başladı. 2016 yılında yatay geçiş yaptığı Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Türkçe Öğretmenliğini bitirerek 2019 yılında mezun oldu.

Şiirleri Maddi dünya boyutunun ötesinde varlık temelini ele alan, Psikolojik açıdan Sigmund Freud'un bilinçaltı ve rüya teoremlerinden beslenen, Türk Edebiyatının geleneklerinden izler taşıyarak gökkuşağı olma öncülüğünde, 21. yüzyılın garip şiirleri diyebileceğimiz, garipçe bir dille az ve anlaşılır sözcük içermekte ve genellikle kuralsızlıktan beslenmektedir.

Avare

Ah ah
Yazıyorum iŖte
Bir çift göze
Bir güzel yüze
Değdi bağrımından
İndi öze
Biz de güneŖ açtık mı
Biz de yağmur yağdık mı
Dört mevsim bir çift söze

Emrullah Kaplan

Ayan Beyan Pinhan

Hangi yalan
Tezahür eder dilden
Hangi gerçek
Somuttur görülür gözden
Görmek kalp işi
Duymak his işidir
Bir endaze derinden
Her öğrendiğini doğru sayma ey can
Algılamak boyut ötesinde
Anlamak kelimelerin nefesinde
Anlatmak gözlerin sesinde
Gizlidir
Sırdır
Hakikattir
Hikmete erdin mi sanarsın
Bakar bakar kanarsın
Kanarsın da
Can verirsin kelimelerin nefesinde

Emrullah Kaplan

Ayinesi Şiirdir Şairin

Yazgıma kurduğum
Hisli bir cümlede saklanmışım,
Devrik ve eksik
Biraz da kuralsızdım.
Nasıl duydu sesimi,
Beni buldu,
Geldi gül yüzlü cananın biri....

Gizlerimi gömdüğüm
Buluttan topraklar,
Güllerle süslediğim mezarlıktı.
Elleri kınalı, gözleri yumuk
Sesinden şarkılar dinledim,
Gögümce her şey karanlıkken
O gül yüzüyle
Nasıl bu kadar aydınlıktı?

Yazgımdan gizlerimi gömdüğüm
Son gece rüya şiirlerim;
Sessiz ve naif
Yağdı sözlerinden,
Güz gazeli edasıyla
Düşen kar tanesi gibi
Avucundan hafif hafif
Yaprakları gül yüzlü çiçeğin....

Emrullah Kaplan

Batım Günü Partisi

Ve bir akşamüstü!
Müebbet düşlerimde akşam güneşi batınca,
Hapsolur infazım hükmen hilal bakışlarında,
Yıldızlar gibi yaşarım gözlerinde bahtımca,
Suçlu rüzgârlarda rastgele giren bir çöp olup da...

Ve bir gece!
Karanlık hücrelerde nazende hayaline dalınca,
Aydınlatır suretin serap misali aslında,
Yarınlara elveda diyemem kanımca,
Geçmiş rüzgârlara asi bir düşman olup da...

Ve sen!
Kalbimde faili meçhul bir his bırakınca,
Söyle şimdi doğrulur mu aşk nabzım kanımda,
Sen de yokladın beni ufaktan zannımca,
Sakince rüzgârdan yıkıcı bir boran olup da...

Emrullah Kaplan

Ben Yine Seviyorum

Ben imkânsızı seviyorum
Ben hep orada seviyorum
Cesaret edip de
Uzanamadığım yüksekliklerde
Dalamadığım derinliklerde
Korkaklığımın aktığı nehrin damarlarında
Seviyorum

Bilmem aşar mı?
Aşar da tutulur mu gözlerimiz
Geçmiş ve geleceğin ortasında
İşte tam bu anın oltasında
Masmavi bir denizle
Sonsuzluğa hüküm giymiş
Göğün şakaklarında

Bakarım uçsuz bucaksız zamana
Geçmiş nasıl tutulur
Bir oltayla mı veyahut bir kapanla
Geleceğimin katili
Geçmiş karşımda
Bir film gibi yaşıyor
Boşluğumun en dolu tarafında
Ben yine seviyorum

Emrullah Kaplan

Benzemek ve Benzetmek

Benzemek bizcedir
Benzetmek sizce
Şarkılar ümit vaat ederken
Bahtımıza bir nota çıkar
Biz koyunlardan
Siz kuşlardan
Çalarız gökyüzüne
Kavalı yanık çoban türküsünü

Kimse nazlı kimse cilveli
Kimse bir de en ketumundan işveli
Kimse çoban salatasının yanında
Ekmek gözleme börek
Ve hatta peynirle dürülmüş
Bir yufka ekmek yer gibi
Kimse köy notasından denizlere
Bir çocuğun namuslu balonundan
Üfler gibi
Kavalı yanık çoban türküsünü

Emrullah Kaplan

Bilinçli Bilinçsizlik

Bazen sürçerler bilinçsizce bilinçten
Sanma ki yalandır
Boyanmamış bir düşünce
Rengarenk bir çiçektir sürçmeler
Dil agahı saklar gizi
Görülmez
İnsanın neler ister
Neler nefsi

Emrullah Kaplan

Dair

Bana hikaye anlatıyorsun
Anlatma
Bana düz yazı gibi bakıyorsun
Bakma
Ben sadece şiirden anlarım
Dili gökçe
Kitabın adı da sanırsam
Gökname
Bana hikaye anlatıyorsun
Anlatma
Sen rahatında ve aydınlık
Bir güneş mevsiminde masalardasın
Ben ise
Şisli ve yağmurlu
Öylesine bir günde
Ölçsüz şiirlerdeyim
Kederdeyim
Garibim kimsesizim
Sen başkasın
Yaşadığın başka
Sen küçük prens masallarında
Benim baktığım yerden bakmıyorsun hayata

Emrullah Kaplan

Dalgalı Yayın

Göz göze gelmek gibiydi
Sabahın beşi
Karşımda dalgalı bir deniz
Ve gökyüzünün eşsiz güneşi
Hercai bir adım
Göz göze gelir gibi
Sessiz kaldı
Dalgalar konuştu
Bilmem hangi yayının
Kaç nokta
Kaç frekansı
Bir şarkı çaldı
Bir sen çaldın
Bir de ben ağladım
Dalgalı denize karşı
Kendi kıyımda
Sessiz hiçkırıklarla

Emrullah Kaplan

Edebiyata Dair

İkinci yenicilerden
Cemal Süreya'dan
Turgut Uyar'dan
Ece Ayhan'dan
İlhan Berk'ten
Bahsedene böylesine birkaç mısra gördüm
Ve şiirin mevsimleri varmış
İkinci yenicilerden
Ülkü Tamer geldi aklıma birden
Belki de şiir mevsiminde
"Güneş topla benim için" demiştir.

Emrullah Kaplan

Esrarengiz

Bir doğum günü pastasında
Gördüğüm en güzel ryaydı
İlk uyanışın kutlanması gibi
Mum ateşine üflerken
Nefeslice rüzgar
Sonsuzluğun denizinden
Gökyüzünden
Veyahut
Herhangi bir derinlikten
Hissettiğim bir Şey var
Sevgilim bu gök çiçeği
Cennetin bahçesinden mi kokar

Emrullah Kaplan

Evet Teşekkürler

Bir mesajın son cümlesi gibi
Teşekkürler
Tükenmiş kelimelerin ilki gibi
Yazılamayan sözlerin manası gibi
En çok da duyamadığım sesin
Ve
Gözlerimi körleştiren sen gibi
Teşekkürler
Teşekkürler
Evet teşekkürler!

Emrullah Kaplan

Falanca

Ne İsterdim genç olarak,
Karamsar bir yaşam
Beni kalemimce kıldı muallak.
Ekmeğimi dağdan ve taştan
Kucakladığım yerlerde,
Bir mekândı,
Aşk ettim;
Canımı sevide nedir tutan?
Su değmemiş,
Kurak kalbimde çiçek açtırırım diye,
Bir gençlik hüznü sır kaldı harcanmadık cepte.

Sazı çaldıysa aşkım,
Onu dinlemeliydi.
Muğlak olmak yetmiyordu,
Şiir çizmek için.
Oysaki anlaşılmamak
Başka ne istemektir şiirin nezaretinden?
Yazamadım kalemimce silinmez derdimi,
Bilirim ki gençtim,
Gençliğe yaslanmış buldum nefsimi.
Şiir çizmek
Resamlığını elime veren sendin.
Sayamadım göğün yıldızlarından,
Ne kadarı kaydı dileğimce sana?
Şairdim ve ben gülümsettim,
Hata payı olmadan çizdiğim
Kusursuz gök yüzünü.
Binlerce çiçek doğar gibi
Gülistanlık deminde
İlkokul çocuğunun güneşler resmettiği
Defteriydi ellerimde;
Saf yağmurlarla toprağa çizmek seni.
Bir filizi fidana budamadan,
Toprağı işleyerek şiirlerce göğe seviyi koklattım.
Kitap aralarında yazdığım,
Ve yağmur gibi yağdırıp,
Kardan adam olmak soğukluğunda erittiğim,
Bilmem kimsesiz falanca kişiyi.

Emrullah Kaplan

Göçkuşlular

Göklerde çlgın kalabalık
Umutluca
Göçerken sıcak iklimlere
Bir tüy düşüverdi
Soğuktan büzüşmüş ellerime
Üzerinde bir not yazılı
Okumak ne mümkün
Bu soğuk havada
"Asıl sen söyle şimdi;
İyi mi herkes orada?"
İlk bir mektuba benzettim bunu
Sonra da bir güzel
Buruşturup attım onu
Vedalar gibi vefasız
Vedalar gibi hüzünlü
Unuttum gitti işte
Uçup göçen kuşu

Emrullah Kaplan

Gök Yurdum

Yazmak gerek yeniden güvenmeyi
Dağların zirvesinden
Göklerin deryasına uzanırcasına
Yazmak ötesinden ötesine
Bir bulutu toprak bilerek en güzel çiçeği
Dağlara taşlara
Toprağa nispet olurcasına
Yazmak tohumdan bulutlara
Bir bulutu toprak bilerek
Ay yüzlü güneş çiçeğini

Emrullah Kaplan

Gökçe

Biz çocukken
Güneş kayboldu
Artık serinle gözüm
Akıt bulutlarından gözyaşını
Damlasın mürekkep gibi sayfalara
Aşk için dökülen her mısrasını
Bir demet kuş gibi
Sal mavi ormanlara

Ne azılıdır ki fırtınalar
Birden uğuldar
Penceremden suçlu rüzgârlar
Çocukluğumdaki yırtık kâğıtlardan mı
Göklerdeki derin sancılar
O yırtık kâğıtlar ki
Benim hayallerimden koparılmış sayfalar

Emrullah Kaplan

Gökname

Sessizlik mi desem
Sensizlik mi desem
Sayfalarca yazabilirim gök yüzünü
Bir şairin şiirlerinden okunup
Bir ressamın kaleminden çizilircesine
Aslında senden güzel de bir çiçek olurdu
Toprağı bulutlarla bezeli
İsmi ay yüzlü güneş çiçeği
Bir iyelik ekiyle sahiplenmek isterdim ki seni
Ay yüzlü güneş çiçeğim diyerek
Sevdan olsa da cefam
Severek olur musun
Gök yüzünle derdime devam

Emrullah Kaplan

Gökyüzünün Yersizliği

Nedendir bilmem
Nedeni olur muydu
Şiirlerimde seni yazmamın
Saymak yıldızlarından
Bir artmış mı ümidiyle
Gecenin ve ayın
Gözlemevimden
Devrik ve basit tümcelerde
Gökbilimce tebessümlerini
Yazmak kuş tüyünden
Bilimsizce ve nedensizce
Bin bir kelime düzmecelerimi
Yazmak bile bile yeryüzünden
Sona koşmak arzusuyla üzerinde
Gök yüzünün yersizliğini

Emrullah Kaplan

Gülsen

Bir gülümseme isterim
Sen gülersin
Yüzünde güller açar
Bulutlar sesinden mevsimlere yayılır
Sonra şiirlerim renklenir
Bil ki
Gülsen
Şiirlerim kokar
Bil ki
Gülsen
Çünkü bir gülümseme isterim senden
Ve sen gülersin gök yüzünden
Her daim gül sen!

Emrullah Kaplan

Gürültülü Çiçek

Eğer bilersen okumasını
Kitaptır bir çiçek de
Zihinden taze çıkmış harflerin kokusunda mı
Veya kara yazgılı bir nesne mi
Kelimeler hissettirir mi
Hayır kitaptır bir çiçek de

Çiçekler vardır düşünemezsiniz
Çiçekler vardır anlayamazsınız
Çiçekler vardır seversiniz
Sevmek güzel okumaktır
Hissetmek
Severek okumaktır
Çiçekler
Gürültüyle açarmış
Bir garip Orhan Veli öyle söyler
Öyleyse ben de bir garibim
Ben de söylerim ektiğim çiçeği
Bir yağmur sağanağında
Şimşekler çakarırken okumak dileğiyle

Emrullah Kaplan

Güz mü Haz Mı?

Gün aşırı vakitlerde
Kader gibi çizilmiş toprağım
Solgun çiçeklerin güz anına
Islak ıııslak değmiş gözlerim
Oysa gün aşırı vakitlerde
Hava açıkken
Islak ıııslak değmiş gözlerim
Solgun çiçeklerin haz anına

Emrullah Kaplan

Hayat Çok Garip

Yaz bitti diye kslmez
Parkta yatan evsiz ocuğa
Hayatı yaşamak tek gnahsızlığıdır
Sarılarak tüketilmiş bir ürünün kartonuna
Bir gariplik siner
Son yaz akşamından hazana uyanınca
Bir gariplik siner
Gözlerinden hznlerle beslenmiş avucuna
Gariplik deyip geçmeyin
Garibi vurup ezmeyin
Bir garibi
Gariplik besler
Soluk ve yitik gecenin koynunda
Bir garibi
Gariplik besler
Islanmiş yatağının zifiri ayaz soğukluğunda
Yaz bitti diye yenilmez zaten
Yaz bitti diye de kslmez
Parkta yatan evsiz ocuğa

Emrullah Kaplan

Haz Anı Bahar

Memlekete bahar gelmiş
Kırlarında düğün var
Toprak vuslatına ermiş
Yolun sonunda ölüm var

Nehre düşüyor ömrümüz
Uçsuz bucaksız salınarak
Öyle bahtsız ki gönlümüz
Gökyüzü kadar hasret var

Emrullah Kaplan

Kahve ve ay

Orta Őekerli
Hüzünle karışık mutluluk
Samimiyet ve iyi niyet gözümde altın
Sebebi bir kahve değil
Bendeki kırk yıllık hatırın

Neyse belki bir çay içilebilir
Biz ay içelim
Demi muhabbetinden
Őekeri al yanak
Gül benek
Gülümsemenden olsun
Bedeli de bir Şey değil gözümde
Ne kadar ise
Ömrümden olsun

Emrullah Kaplan

Karlı Resim

Üşürsün
Avucunda tutma kar tanelerini
Bırak özgürlüğün neşesiyle uçuşsunlar
Duymuyor musun
Gökten düşerken seslerini
Bir şairin
Soğuk yüzlü sıcak mısralarıdır onlar

Çiziyorum
Kardan adam teninde portreni
Beyaz sayfaya beyaz bir örtü gibi
Anlıyor muyum
Bir gün yalan olup eriyeceğini
Elde kalan resminin
Soğuk yüzlü sıcak renkleri gibi

Emrullah Kaplan

Kendimce Gariplik

Deli kanlı gözlerimde mücevher
Görünmekten öte
Kalender geceyim
Nerede şiir olsam
Özü kalbe değen
Anlamı olmayan
Muamma heceyim
Yonturcasına eserken
Yanlış saydığım doğrular
Zamanla katı katı gülümseyen
Bilmeceyim
Hangi kıtamı görsem
Şıcağa soğukça değen
Ölçü birimi hatalı
Şairane eksi bir dereceyim

Emrullah Kaplan

Koparılan Hayaller

Biz çocukken
Güneş kayboldu
Artık serinle gözüm
Akıt bulutlarından gözyaşını
Damlasın mürekkep gibi sayfalara
Aşk için dökülen her mısrasını
Bir demet kuş gibi
Sal mavi ormanlara

Ne azılıdır ki fırtınalar
Birden uğuldar
Penceremden suçlu rüzgârlar
Çocukluğumdaki yırtık kâğıtlardan mı
Göklerdeki derin sancılar
O yırtık kâğıtlar ki
Benim hayallerimden koparılmış sayfalar

Emrullah Kaplan

Kuralsız Oyun

Kim saklar kuralı olmayan oyunda
Gözlerinden kaçmış bir çocuğu
Kim saklar kalbinde
Yaldızlanıp parlayan kör bir duyguyu
Birin gözlerinde saklıyken umut
Güneş de kim bilir nerede
Ardına mı gizlemiştir bulut
Ben gizi görüyorum
Kimselerin bulamadığı yer, yüzünde
Ben sırrı biliyorum
Kimselerin dokunamadığı gök, yüzünde
Hissediyorum çiçeklenmiş
Ve
Kanatlanmış
Yüzün en güzel boyut

Emrullah Kaplan

Mevsim Salatası

Ne yalan söyleyeyim
Karnım da açtı
Gözüme güzel göründü
Bir türlü unutamıyorum
Yediğim o salatayı

İçinde hıyar yoktu
Öylesine kaliteli bir salata
Yeşillik huzurundan
Ot rengi canlılıktan
Yaşamaya ve aşka dair
Güzelliklerle dilimlenmiş
En güzel mevsimin
En güzel mevsim salatasıydı
Bir kere içinde hıyar yoktu
O salatayı nasıl unutabilirim ki

Emrullah Kaplan

Mevsim Şiirleri

Ben ki ümide dair
Bir kitabın yazarıyım
Okumak istiyorum
Göğümce şiirlerin en ümitlisini
İçinde bahar kuşları
Piknik sesleri
Ve mutluluğun resmi
Ve bir o kadar
Hayallere dalmak gibi
Okumak istiyorum artık
Gözlerinden en güzel mevsimin şiirlerini

Emrullah Kaplan

Nazenin

Mahkeme duvarlarında şahit olmak var ya,
Gece güneşin senin yüzünden doğduğuna,
Hüküm veriyor pervane olduğum ışığın,
Gözlerinden mahpusun en zifiri odalarına...

Emrullah Kaplan

Renkleri G6rmek

Olmayan rengi d6ş6n6yorum
Bir uyku arasında
Kızılca ve sarıya alan d6ş rengini
Sahi siz de kırmızıyı
Benim gibi mi g6r6yorsunuz
Ya sizin pembe g6rd6ğ6n6z6
Ben kızıl g6r6yorsam
Boyanmış boyanmış fikirler
Ve
Kara g6zli hain kelimeler
Yansın d6ns6n şamdanlar
İli lensin kızılca sarı d6ğmeler

Emrullah Kaplan

Ressamın Őir Defteri

Öyleyim ki serdim dünyayı
Yırtık tuvale çizsem de
Küle buladım yalnızlığımı
Damağımda boya tadı
Gözlerim de görmez bu renksiz havayı

Hangisini çizeyim bu gecenin köründe
Hangisine renk düşün de boyansın
Ah söylesene bana
Hangisine renk çalayım da
Derman bileyim
Derman görüp de
Yaramı örteyim
Söyle dünya
Yoksa hepsinin üstüne
Bir gök daha mı çizeyim

Emrullah Kaplan

Ressamın Őir Defteri2

Ressam bakıŐılı
Sen mi çizersin bir gök
Yoksa ben mi çizeyim
Sana bir iki hava
Derinlerden
Yükseklerden
Parlayan gecenin mateminden
Ya da bir iki damla maviden
Bilemem, tahmin edemem
O renk
Vuslat mı
Hicran mı
Bahar günü dağların zirvesine
Nereden eser
O Şiirin manzarası
Kim çizmiŐtir
Hangi Őair ukalası

Emrullah Kaplan

Sessiz Rüya

Ben geceden kalma ryaperest
Gözlerime değiyor naif bir koku
Tek bir gl nasıl eder beş bağ
Dalları budaklanmış al pare leb
Ben geceden gün ışığına kalma
Kr kurşun yazan mürekkep

Uyuyorum içimde dem dolu aylar
Uyuyorum karanlık uykumun rüyası
Kulaklarımda ses gibi
Bahçesine baktığım
Güleş yüzlü çiçeğin hlyası
Ben sağar ve dilsiz
Ben kendi gğnde kayıp
Fotoğrafta bir iek görüyorum
Sessiz
Kr uykularımda
Gözlerimden koklarken neffessiz

Emrullah Kaplan

Sessiz Sedasız

Yine aydınlık oldu
Gözlerin gözlerime ışığını yaktı yine
Bakışların da aynıydı gerçi
Gök yüzündeki ışığın da pek değişmemişti
Yine aydınlık oldu
Geçen sabahlar olduğu gibi
Görüyorum seni bir dağı aşarken
Aynısını masmavi bir denizden
Gözlerim utansa da
Çekinmiyordum bakmaya
Her yerde aynıydı ışıltın gerçi
Donuklaşmıştı artık bu
Bir o kadar da göz alıcı körlükler gibi
Galiba ben en baştan görmüşüm
Belki de en baştan görmüşüm
Fark etmez
Körmüşüm ya da görmüşüm

Emrullah Kaplan

Tabî ki Kimse

Kim bilir bir duvara karşı
Neler düşünüyor
Hissedilmemek duygusu arasında
Çiçekli bahçeler
Âklına geliyor mudur
Ve ya bir sahil kenarında koşmak
Kim bilir
Tabi ki kimse

Emrullah Kaplan

Tuğ Çiçeği

Bir Őiri kokladı
Mısrasından koparmadan
Kırmadan
Bir de Őirin sesini kokladı
Tüm güzel Őeyler oldu diyerek
Tüm güzel Őeyler oldu işte
Mesela kurumuŐ bir çiçeğin canlanması gibi
HoŐ bir gürültüyle açtı
Yağmurlu bir yaz mevsiminde
Göklerden duyulan
Tuğ çiçeğinin sesi

Emrullah Kaplan

Türkü

Akşamüzeri saat 18 civarı;
Sen ve Ben
Nasıl unutabiliriz o koca anı?
Sen
Gök yüzünde güneş parıltısı,
Ben
Ozan sazında sana yazılı...

Ne azılıdır ki aslında zanlı olan;
Park ve kaydırak
Kalbime çocukluk aşkımı koyan...
Park
Hikâyedeki bir zindan,
Kaydırak
Türkünün son güftesini okuyan...

Emrullah Kaplan

Ümitli Vakitsiz Rüya

Serden veya sırdan
Gizemli bir rüya görürüm belki bu gece
Belki güzel bir şiir izlerim ardından
Uyumak o kadar yorucu ki
Temizinden bir rüya
Reklamsız
Saatini bilmem
Kaçı kaç geçe

Emrullah Kaplan

Yağma

Bir köy çeşmesinde
Avuçlar hayal kırıklığıyla dolu
Su toprağın altında
Gerçek hayallerin üstünde
Rüyasız uyuyan gözler
Ne adını görür
Ne sabırsız ne garantici ne de korkak
İhtimal ki aynı yolun haydudu
İhtimal ki düş yağmalayan bir haydut
Öyle tanınır
Bununla beraber
Yazılan her şey kader
Semaver çaylarının tadı
Mangal közünün sönmesi
Ve közlenmiş mısırın sevinci
Böyle hatırlanır
Bir kurşunluk hükmü varmış
Bir kurşun kalemlik
Sırf silebilmek için
Onca yağmalanmış hatırın

Emrullah Kaplan

Yüzde Biri

Bakıverdim birde
Kim nasıl
Kimse nasıl
Bir de aramaktaydı
Cevapsız soruları
Oysa sıfırı vardı
Varı vardı
Yoğu vardı
Bardağın dolusu kadar
Boş tarafı da vardı

Kimse ne sahte
Ne de asıl
Kesirlerce bölemezken gerçeği
Tam sayılar gerçek kadardı
Virgüller de benzeri olanı
Hep ayırırdı
Sayılar dışında..

Bir sayının binde biri
Yüzde biri
Elde kalan biri
Yalnız kalan biri
Bilmezdim nasıl yazılırdı
Anlaşılan bizim kimse de
İhtimallere
Hep yanlış yüzde yazdı

Emrullah Kaplan